

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 49.

w Środę dnia 18. Czerwca Roku 1800.

z Poznania d. 17. Czerwca.

J. W. Minister Baron Vofs przybył tu dnia 14. z Kalisza i udał się dziś przez Połajewo z powrotem do Berlina. — W Środzie spałdo się 17 domow podpalonych zapewne przez złych ludzi. Także w naszym mieście rozrucono pisma przestrzegające o pożarze. Lecz wojsko i tutejsza Policya nadto jest czynną, aby podpalaczom ich niegodziwe plany udać się miały. — Najiaśniejszy Król okazując swoje szczególne ukontentowanie z manewrow regimentu Crousatza, raczył mianować Maiorem Jmci Pana Kapitana Schmedeseck.

W tych dniach spodziewany tu jest z Warszawy Jmć Pan Bogusławski, sławny antreprenier polskiego teatru Warszawskiego, wraz z całym swoim towarzystwem dla grania komedyow podczas terażniejszych tranzakcyow Świętojańskich. Na tutejszym teatrze Geyslerowskiem dzieją się już potrzebne do tego przysposobienia.

z Paryża d. 3. Czerwca.

Dzisiejszy Monitor zawiera w sobie następujące wiadomości o armii rezerwowej:

„Z Aosty dnia 26. Maia.” — Pierwszy Konsul znajduje się w Verrex. Żołnierze żądają szturm twierdzy Bard, która się jeszcze trzyma. Jutro oczekujemy pod górą S. Gotarda generała Moncey z 20,000 wojska. Wszystkie wniescia do Włoch obciążone są naszymi armatami i żołnierzami. Przywiązanie oflatnich do pierwszego Konsula jest nader wielkie. Aby je sobie wystawic

w myśli, nie można go opisać, a le potrzeba je widzieć. 24ta półbrygada nie przyjęła 2400 frank. nagrody, i powiedziała: „Ten dług musi być zapłacony przez Austryakow.”

„Z Jvrei dnia 26. Maia.” — Musieliśmy przeprowadzić naszą artyleryą poniżej zamku Bard, pod zaciową dwóch bateriow o 50 sążni od szaniec tego zamku. Użyliśmy do tego nocy, obwiązawszy koła słomą i okrywszy drogę. Żołnierze ciągnęli około północy przez kilka nocy armaty i wozy amunicyjne, jeden za drugim. Nieprzyjaciel rzucał wiele granatow i wieńcow. General Berthier kazał wypobiec drogę przez spadzißtą bardzo górę, koñcem przeprowadzenia się bez przeszkody przez rzekę otaczającą główną wieżę twierdzy Bard; kawalerya miała tam bardzo trudną przeprawę. Dnia 26. Maia odparł szef brygady Dufour nieprzyjaciela z góry Bard w cieśninę. Atak ten udał się pomyślnie. Grenadyerowie walczyli bardzo mężnie. 4 z nich zabito, a 15 raniono. Dziś wieczorem przybył pierwszy Konsul do Jvrei. Dziś rano odniosła przednia straż piękne zwycięstwo nad rzeką Chiussella, za którą nieprzyjaciel pięknie miał stanowiska. General Lasnes miał rozkaz ścigać nieprzyjaciela do Chiavasso. Przeprawiliśmy się więc przez rzekę Chjussella. Liczna kawalerya nieprzyjacielska chciała zaciłnić retyradę swej piechoty będącej w zupełnej rozsypce. Dwa regimenta dragonii uderzyły na 40 i 22gą półbrygadę, które

Austryaków z nasadzoną przyległą bagnietem i zniszczyły ich. Generał Pilatus komendant kawalerii nieprzyjacielskiej poległ na polowisku więcej z 500 dragonami, między którymi znajduje się 12 oficerów. Spiegowie zapewniają, iż generał Melas przybył wczoraj (26. Maia) do Turynu i dziwował się bardzo naszym nadzwyczajnym poruszeniom. Zda się, iż nieprzyjaciel nie poznał jeszcze dotychczas naszego zamiaru. Rozmaite dywizye armii spuszcza się zupełnie dziś na równiny."

Listy prywatne donoszą o zabranii re-
dutów w Gravieres i 600 niewolników
pod Suzą przez nasze wojska, także opano-
waliśmy Suzę i twierdzę Brunette. Ge-
nerał austriacki Elsnitz stoi w 12 do 15,000
wojska na gorach pod Niceą. Nasze zaś
wojska pod generałem Suchet stoją na prze-
ciwko niemu podłuż rzeki Var. Do Ge-
nui wysłano 3 feluki z depeszami, spodzie-
wając się, iż przynajmniej jedna zawinie do
tego portu. Massena wymienia zaraz nie-
wolników i odsyła na okręty angielskie. Z
strony Suzy przybliżyły się nasze wojska tyl-
ko o kilka mil od Turynu.

Anglicy usiłovali wkraść się do portu
Tulońskiego dla przejrzenia przysposobień
samtejszych, lub zapalenia portu. Lecz
ten zamiar nie udał się im, i nie wpu-
szczono do portu ich statku, który
miał listy do Konsula amerykańskiego.
Dnia 22. Maia chcieli Austriacy opano-
wać szaniec mostowy nad rzeką Var wśród
okropney kanonady, lecz nasze niewzruszo-
ne wojska odparły nieprzyjaciół. Onegdaj
otrzymali Konsulowie podczas sessyi rady na-
rodowej z Ivrei, (która tylko odległa jest
10 mil od Turynu) nadzwyczajnego kurye-
ra z depeszami od pierwszego Konsula, w
których między innymi pisze: „Wszystko
idzie iak najlepiej." — Los stolicy Tury-

nu udecydowany zapewne został w tym mo-
mencie przez batalią. Część naszej armii
rezerwowej maszerująca ku Medyolanowi
była już w Nowarze 6 mil od Medyo-
lanu. Generał Lasnes, którego korpus
składa się z 12,000 wojska, poraził przednią
straż generała Melas.

Słychać, iż Cesarz rzymski chce zwołać
wszystkich wielkich panów, końcem nakło-
nienia ich do wielkich ofiar, dla ocalenia
Państw austriackich. — Sceny burzliwe po-
przedziły wyjazd Xiążęcia Württembergkie-
go z Stutgardu. Ten Xiąże wydał był
rozkaz do wywiezienia kassy krajowej. Sta-
ny opierały się temu, poczem Xiąże wszedł
do zgromadzenia z szpadą w ręku, żądając
wydania pieniędzy, lecz mieszkańcy porwali
się do oręża, i przymusiłi Xiążęcia, iż mu-
siał uciekać z swej stolicy.

z Strażburga d. 31. Maia.

Pięć tysięcy chłopów i 2 do 300 ułanów
umowili się uderzyć na nasze stanoliska w
dolinie Künzig. Lecz Francuzi mieli się
na ostrożności, a chociaż ich tylko było 240,
cofnęli się w najlepszym porządku wśród
mężnego odoru do okolicy Altenheim,
gdzie otrzymali 400 ludzi w posilku. Tu
floczyli pomyslną potyczkę, zabijwszy wiele
chłopów, także przebito bagnietem jednego
szofłtysa, ponieważ niechciał otworzyć ie-
dnego wielkiego budynku, w którym znaj-
dował się skład ładunków.

z Kolonii d. 1. Czerwca.

Rozmaite dywizye francuzkie maszerują-
ce do Moguncyi i Oppenheim dostały
rozkaz, aby udały się z pośpiechem do
Szwajcaryi. Także wydano rozkaz garni-
zonom w Leodium, Namurze, Akwi-
zgranie, Lowanium, i t. d. aby się u-
dały pod Mastrycht, gdzie wytknięty bę-
dzie oboz pod kommandą generała Car-
taux, który składać się ma z 10,000 ludzi.

Przez Luxemburg maszerowało 4000 konfrybentów do armii generała Moreau.
z Embrun d. 23. Maia.

Dnia 21. t. m. nasze wojska opanowały reduty w Gravieres blisko Suzy, zabrawszy 600 niewolników. Po tym zwycięstwie nastąpiło drugie nie mniej ważne. Twierdza Brunette poddała się przez kapitulacyą; iślesmy panami Suzy i ścigamy nieprzyaciela do Rivoli. Do Briançon przyprowadzono 1200 niewolników austryackich.

z Stokach d. 29. Maia.

Francuzki generał Pallard przybył wczoraj do Schafhausen dla zgromadzenia tam korpusu mającego zabezpieczyć przyległe okolice Szwabii, i utrzymać komunikacyą z główną armią. Francuzi przeprowadzają wszystkie magazyny z prawego brzegu Renu na lewy.

z Frankfurtu d. 3. Czerwca.

Nie możemy się dowiedzieć nic pewnego o obrotach obydwóch głównych armiiow z przyczyny przeciętej komunikacyi. Kordon cesarłki w naszej okolicy został wzmoconiony znacznie.

z Szwabii d. 5. Czerwca.

Donoszą z Weissenborn, iż mimo wszystkie poruszenia armii francuzkiej, generał Kray nie opuścił swego stanowiska, ponieważ jest przekonany, iż generał Moreau innego nie ma zamiaru, tylko wywabić Austryaków z niego. Gdy Moreau spostrzegł stateczność Austryaków, wyśłał więc generała Lecourbe do Bawaryi; lecz i to nie odciągnęło Austryaków od Ulm. Generał Kray nie odstępuiąc od swego stanowiska, zaczął nacierać na Francuzów przez pojedyncze ataki, i tak znaczne otrzymał korzyści, iż Moreau musiał odstąpić swego zamiaru względem Bawaryi, i odwołać generała Lecourbe z Augszpurga, aby nie był odcięty od głównej armii, któ-

ra się retyrować zaczęła. Armia francuzka oddaliła się od Dunaju, pomaszcerawszy ku Memmingen i Mindelheim. Słychać, iż cała armia austryacka poydzie za armią francuzką.

z Guntzburga d. 2. Czer.

Główna kwatery austryacka stoi ieszcze spokojnie w fortecy Ulm. Potęga zaś główna Francuzów zdaje się być zgromadzoną między Memmingen i Mindelheim. Twierdzą, iż Moreau oddzielił od swej armii do Szwaycaryi 3 dywizye, z tym wszystkim jego armia liczniejsza ieszcze jest mianowicie w piechocie nad austryacką, która tylko z Bawarczykami i Württembergczykami 72,000 wynosi. Gdzie się generał Moreau osobiście znajduje, tam nie słychać żadnych zażaleń przeciw wojsku.

z Munich d. 2. Czerwca.

Korpus francuzki, który z Mindelheim ponad Lechem pomknął się, składa się z 15 do 16,000 ludzi. Najmocniejsza kolumna z 10,000 ludzi weszła do Augszpurga i Friedberga, a druga udała się do Landsberga. Do Friedberga wkroczyło 3000 Francuzów z 10 armatami. Do Landsberga wkroczyło 3 do 4000.

P. S. Do okolicy między Augszpurgiem i Landsbergiem na lewym brzegu Lechu przymaszerowały świeże wojska francuzkie, tak dalece, iż nieprzyaciel liczy w tej okolicy 25,000 ludzi. Francuzi mają mały oboz pod Friedbergiem, a drugi pod Augszpurgiem.

z Erlangen d. 3. Czerwca.

W Stutgardzie wszczął się dnia 11. Maia niebezpieczny bunt z przyczyny wywiezienia kilku wozów pieniędzy z kasy narodowej. Wielka liczba mieszkańców chciała temu przeszkodzić, lecz wojsko rozproszyło mieszczanów. W 7 wsiach okolicy Oettingen niechęćli mieszkańcy przyślawić rekrutow, tak dalece, iż musiano udać się

do pomocy wojskowej, i zalecono Xiążęciu, aby wyznaczył sąd przeciw naczelnikom i doradcom tego oporu.

z Ratyzbony d. 1. Czerwca.

Listy z Munich i tamtejszey okolicy, które od onegdaj odbieramy, wzniesiły w nas nader wielką trwogę. W Munich spodziewano się nieprzyjaciela jeszcze dnia 29. p. m. Elektor i jego familia ratowali się ucieczką do dobr Hrabiego Seinsheim na trakcie prowadzącym do Straubinga.

z Ratyzbony d. 2. Czerw.

Zbliżanie się Francuzow przymusiło Elektora Bawarskiego do opuszczenia wraz z swoją familią stolicy Munich, i udania się do Schönach. Elektor mianował najwyższym naczelnikiem wojsk swoich Hrabiego Birkenfeld. Przerażającą było rzeczą, widzieć owego dobrego Xiążęcia opuszczającego z łzami stolicę, wraz z swoją małżonką mdlejącą w rękach swej siostry. Potem zamknięto miasto. Lecz wieczorem odebrano wiadomość o cofnięciu się Francuzow, i Elektor powrócił znowu do Munich dnia 3. t. m.

Pichegru pojechał z Augszpurga przez Munich w głąb Bawaryi. Elektor Trewirski uda się z Eichstaedt do Dreznna.

z Ratyzbony d. 4. Czerwca.

Część bagażow generała Starray przybyła dziś do tutęjszego miasta.

Podrózne osoby, które tu przybyły, powiadają, iż Francuzi weszli do stolicy Bawarskiej Munich.

z Niemiec d. 6. Czerwca.

Naypoźniejsze zdarzenia wojenne odkryte są jeszcze niejaką zaćmą, i nigdzie nie można znaleźć jasnych i związek z sobą mających wiadomości o przypadkach zaszłych po dniu 25. Maia. Korpus generała Starray miał ponieść dnia 27. nadzwyczajną klęskę. Dokąd się generał Kray obrocił, nie

wie nikt, i odległe okolice dowiedzieć się nie mogą, ponieważ ścieśniają ile możności wszelką komunikacją z wojskami. Tyle tylko jest pewno, iż generał Kray cofa się śpiesznym marszem do dziedzicznych krajow austryackich. Francuzka główna potęga stoi podobno jeszcze około Ulm, a pojedyncze dywizye maszerujące do Munich i Ratyzbony zdają się tylko być podjazdami mającemi w celu fałszywe demonstracye. Korpus generała Starray cofnął się aż do Neuburga ponad Dunaiem.

z Beyreuth d. 7. Czerwca.

Augszpurk i cała tamtejsza okolica jest prawie jakby odcięta od całych Niemiec, a zatem nie można wiedzieć nic pewnego o zdarzeniach zaszłych po dniu 25. Maia. Oprócz tego wyszedł rozkaz od generała Kray, aby przetrząsano na pocztach wszystkie listy, i zatrzymywano te, które zawierają w sobie jakie wiadomości o ostatnich obrotach wojennych, i dla tego dziwić się nie należy, że nawet w okolicach przyległych teatrowi wojny, mało dowiedzieć się można o obrotach wojennych.

Armia austryacka maszeruje nad lewym brzegiem Dunaju poniżej tej rzeki, a armia francuzka maszeruje za nią bardzo ostrożnie na prawym brzegu. Wszystkie okolice między Dunajem i Lechem znajdują się w mocy Francuzow. Z tym wszystkim mówią, iż Austryacki generał Giulay wystał podjazd na prawy brzeg Dunaju, który nawet do Weissenhorn wkroczył.

Głoszą, iż Elektor Bawarski zawarł pokoy oddzielny z Francuzami.

Dnia 2. Czerwca miała być stoczona potyczka między przednią strażą generała Lecourbe, i korpusem generała Hrabiego Meerfeld, którey Austryacy korzyść odnieśli. Z Augszpurga nie wypędzono jeszcze Francuzow. Generałowie francuzcy Moreau i Lecourbe zachowują nay-

ściślejszą karność, utwierdzając sławę swej ludzkości i poczciwości, które tak wielkie dali dowody. Czemu nie mogą przeszkodzić, to starają się przynajmniej naprawić. Dnia 27. prowadzono przez Bazyleę generałów Vendamme i Tharreau do pierwszego Konsula, gdzie ich sąd wojenny czeka. Tharreau znany jest z swoich zdzierstw jeszcze podczas pierwszego wkroczenia generała Jourdan do Szwabii.

Donoszą z Bern, iż przez górę Ś. Gotarda przeprowiła się już dnia 25. do 8000 Francuzów. Dnia 28. cała kolumna oddzielona od armii reńskiejsz wymaszerowała z Lucerny do Włoch, a jej przednia straż miała jeszcze dnia 28. stanąć w Airolo, na drugiej stronie góry Ś. Gotarda: Zda się, iż Buonaparte zmierza do Verul dla złączenia się z kolumną maszerującą przez górę Simplon.

Dnia 25. Maia przyprowadzono do Lauzanny z Piemontu 227 Austriackich niewolników, między którymi znajduje się 4 oficerów.

z Wiednia d. 7. Czerwca.

(Zdarzenia wojenne.)

Stosownie do ostatniego raportu generała Kray datowanego dnia 1. Czerwca, nieprzyjaciel stał rozłożony w mocnych bardzo dywizjach, począwszy od Biberach aż do lewego brzegu rzeki Iller, między rzekami Iller i Mindel, tudzież pod Memmingen. Codzień przyprowadzają do głównej kwatery niewolników nieprzyjacielskich. Rotmistrz Hrabia Mier zabrał dnia 1. Czerwca 106 ludzi i 20 koni.

Generał Melas donosi z Turynu pod dniem 27., iż nieprzyjaciel, który przez dolinę Suzę do Piemontu wkroczył, i swoje forpoczty aż do St. Antonino wysłał; stał spokojny w tamtejszej okolicy. Dnia 26. uderzył nieprzyjaciel w 10 do 12,000 ludzi na generała Hadick odpartego przed kilku

dniemi do Romano przez przewyższającą liczbę nieprzyjacielską, w okolicy Chiusella, przy której okoliczności nasza kawalerya 4 razy na nieprzyjaciela nacierała. Generał Hadick cofnął się potem stosownie do odebranego rozkazu do Orca, a nieprzyjaciel został się na gorach Cassala Monte. Obustronna strata nie może być jeszcze wiadoma. Że zaś znaczna jest strata nieprzyjacielska, można wnosić ztąd, ponieważ Francuzi nie ścigali naszych wojsk w ich marszu do Orca, i zabrano 300 niewolników nieprzyjacielskich, ranionych powiększej części przez naszą kawaleryą. Generał Hadick donosi tymczasem, iż nasza strata w zabitych i ranionych ma wynieść do 400 ludzi, naywięcej zaś żałowany jest generał-major Hrabia Palfy, który w 3 godziny po odebraniu rany umarł.

Nieprzyjaciel atakował dnia 26. kilka razy forpoczty generała Kaim pod Avigliano, odpartszy je aż do St. Ambrosio, lecz wojsko nasze wstrzymało dalsze wkroczenie nieprzyjaciela, zabrało mu 2 kapitanów, 3 oficerów i 120 żołnierzy, i odebrało pierwsze stanowisko. Dnia 27. donosił generał Kaim, iż nieprzyjaciel cofa się z strony Suzy, za którym wysłał swoje forpoczty. Pod Genuą, w Tyrolu, Vorarlbergu i Gryzonii nie zaszło nic ważnego. Do bombardowania mocnego zamku Mont Albano pod Niceą, i do zburzenia mostu na rzece Var, czynią się iak najlepsze przyspობienia.

Cesarz Jęgomość raczył udzielić powszechny pardon na 8 miesięcy, dla wszystkich dyzenterów armii swoich.

z Londynu d. 27. Maia.

Wczoraj podał Pan Pitt wydziałowi izby niższej projekt, względem uchwalenia 566,688 funt. szterl. dla Króla, końcem utrzymywania 12,000 wojska danego na żółd angielski przez Elektora Bawarskiego.

Pan Tierney sprzeciwiał się temu projektowi, oświadczywszy: „Ministrowie toczą wojnę cudzym wojskiem, nie wiedząc, jaki jest zamiar Cesarza. Cesarz rzymski i Król angielski nie zgadzają się w swej myśli podczas teraźniejszej wojny, i ich cel jest różny. Cesarz odbiera od Anglii rozmaite summy pieniężne, lecz nie wiemy, czy to jest na mocy wyraźnego obowiązku lub jakiego traktatu. Także nie wiadomo, czyli część żądanej summy przeznaczona jest dla Imperatora rosyjskiego, który jeszcze znaczne ma mieć do nas pretensye. Uchwaliliśmy już sumę 50,000 funt. szterl. na mocy traktatów z potencjami lądowymi. Ministrowie muszą się przeto wytłomaczyć z tego wszymskiego jasniey izbie niższej.”

Pan Pitt odpowiedział, iż spodziewa się podania przez siebie wkrótce, jeżeli nie traktatu z Cesarzem rzymskim, to przynajmniej zasadów jego. Co się zaś tyczy zarzutu, iż nie wiadomo, jaki jest zamiar Cesarza rzymskiego, odpowiedział tylko, iż zamiarem jego jest, oprzeć się wspólnie z sprzymierzonymi potencjami dumnym widokom rządu francuzkiego. Względem zaś Rosyi odpowiedział, iż tey jeszcze winni jesteśmy niektóre summy, aż do zupełnego odstąpienia koalicji.

z Konstantynopola d. 13. Maia.

Wiadomość o odnowionej wojnie w Egypcie uczyniła także nieprzyjemne wrażenie w stanie bawiącym się handlem. Wiemy teraz, iż ustawiczną blokadą portu Aleksandryjskiego szczególniejszą była przyczyną, iż generał Kleber porwał się do oręża. Pisał on był oto do Wielkiego Wezyra, lecz temu Sydney Schmidt odpowiedział, iż w ostatnich depezbach wyraźny dostał rozkaz, aby żadnego Francuza nie wypuszczał z Egiptu. Przybyli tu deputowani z Egiptu z prośbą, aby Francuzom nie czyniono

żadney przeszkody w oddaleniu się z Egiptu. Ministrowie tureccy mieli z powodu tego wielką konferencyą, na której sam Sultan był przytomnym. Lecz zdaie się, iż Anglia czyni nieprzelamane trudności w tey mierze.

Rozmaite Wiadomości.

Podług dzienników Paryzkich, generał Massena wyszedł z Genui z swoim korpusem i pisał do generałów Suchet oraz Oudinot, aby się z nim w Gawi złączyli — Te same dzienniki zawierają w sobie wiadomość, iż nowy Papież sekularyzował pewnego Benedyktyna z Stablo na jego żądanie, mianując go Plebanem w Stembert w departamencie Ourthe, chociaż doniósł Oycu Ś., iż wykonał przysięgę nienawiści przeciwko dawnemu rządowi, a wierności ku konfitycui. — Teraźniejszy Cesarz Marokański wysłał 4 fregaty z rozkazem zabierania okrętów tym państwom, które go jeszcze nie uznały. — Królową Neapolitańską wyjechała d. 4. Maia z dziećmi swoimi z Sycylii do Wiednia, gdzie przez 2 lata bawić zamysła. — Francuzcy generałowie Perignon i Grouchi, jak pisma francuzkie twierdzą, wychwalaiają niezmiernie ludzkość Wielkiego Xiążęcia rosyjskiego Konstantyna. Po batalii pod Novi, gdzie się w niewolę dostali, okazał ten Xiąże nad nimi wielkie politowanie, przyśłał im własnego doktora, otarował im pieniądze i wszelką wygodę, oraz odwiedzał ich codzień 2 razy. — W Szwaycaryi czynią wielkie zakłady, iż jeszcze przed dniem 4. Czerwca Medyołan znajdować się będzie w ręku Francuzow. — W królestwie Czeskim niszczą hordy palaczow miasta i wie, rozszerzając wszędzie niebezpieczeństwo.

Obwieszczenie. Od pałaców, którzy od krotkiego czasu różne miejsca przez zakłócenie ognia w popiół obrócili, niektorzy dnia 3. Maia przy pogorzeniu miasta Warty zostali złapani, i dla ukarania tu przywiezieni, wielu zaś tychże pałaców uszło, a innych wcale jeszcze odkryć nie można było. Za uszłemi listy gończe są już wyślane i w tych ci pałace dość dostatecznie są opisani. Aroli podobno, niektorzy z bojaźni kosztów wzdrygać się mogą tych złoczyńców przy zdarzeniu przytrzymać i do inkwizycyi oddawać. Przeto tym się do publiczney wiadomości podaje, iż JK. Mość Pruski nasz najmiłosiwszy Krol i Pan ustanowić raczył, aby nietylko wszystkie koszta inkwizycyi przeciwko onym odbywać się mającey z publiczney kryminalney kasy były wzięte, choćby też przy ubóstwie tych złoczyńców komużkolwiek mogły być nałożone, lecz jeszcze nawet tym, którzy tych złoczyńców odkryją i do więzienia oddadzą znaczna nagroda ma być zapłacona. Dan w Kaliszu dnia 30. Maia 1800.
Krolewska Południowo-Pruska Regencya.

Obwieszczenie. Ponieważ Najjaśniejszy Krol Jmć Pruski Pan nasz najmiłosiwszy sam dla dobra krajowego przemysłu, przez rozkaz gabinetowy dnia 17. Kwietnia r. t. datowany postanowić raczył, żeby pobór po 6 $\frac{1}{4}$ od sta dorąd postanowiony od wprowadzonych w butelkach przednich octów francuzkich stołowych, jako też pachniących do umywania i do gotowalni używanych, tudzież od musztardy preparowanej z zagranicy wprowadzoney na przyszłość tak jak od wodek pachniących po 25 od sta opłacany był; przeto uwiadomia się o tem publiczność niniejszém obwieszczeniem. Dan w Poznaniu dnia 17. Maia roku 1800.

Kamera Woyskowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruski-Południowych.

Obwieszczenie. Lubo niżej podpisane Kollegium Kriminale już dawniej pod datą dnia 29. miesiąca Lutego roku bieżącego 1800 przez jawne piśma całą obwieściło Publiczność o gwałtownym najeździe i rabunku w nocy z dnia 17. na 18. miesiąca i roku wzywać wyrażonych, w domu Konsyliarza Ekonomicznego Pancerań w wsi Bogdanowie pod miastem Oborniki leżący popełnionym, i każdy w szczególności, kreoremuby choćkolwiek z kradzionych rzeczy pod oko podpadło, wezwany został, żeby każdego rzeczy takowe mającego, albowi też o uczestnictwo kradzieży

wspomnioney podejrzany być mogącego przytrzymał, a przytrzymanego tu dorąd odsyłał. Gdy atoli odezwa ta żadnego aż dorąd za sobą niepociągnęła skutku, i znawu, kiedy na poimaniu tych to rabusiów jak najwięcej zależy, przeto nie tylko, że obwieszczenie po wyżej wyrażone wyraźniejszym powtarza się, ale też podaje się oraz do wiadomości: iż temu, któryby współuczestników kradzieży w domu Konsyliarza Ekonomicznego Pancerań popełnionej wyjawiał, i o tym Kollegio niżej podpisanemu dał wiadomość, nagroda od najwyższej zwierzchności w summie 200 talarów Ryńskich wyznaczoną została; Kollegium zaś podpisane o wypłacenie nagrody przyrzeczoney wszelkiego, natychmiast po nastąpieniu wyjawieniu, dołoży starania. Dan w Poznaniu dnia 30. miesiąca Maia roku 1800.

Regencya JK. Mci Pruski-Połud.

Uwiadomienie. Jan Tyniewicz od lat 14 wyszedłszy z Warszawy, mając zmyśli pomieszane, i ślabym zawsze będąc, gdy dorąd żadney o nim nie masz wiadomości, przeto uprasza się o uwiadomienie, jeżeli umarł, w którym mieście, lub wsi; jeżeli zaś żyje, niech przybędzie, lub zgłosi się do brata swego zostającego w służbie w Nieborowie u JO. Xiążęcia Radziwiłła, gdyż jest dla niego sukcesyji zł. 210 z prowizyją, processem w Łowiczu przewidzioney.

Uwiadomienie. Ogrodowy z Berlina, mając jak naysłabsze atesta, życzy sobie służbę od S. Jana. Dalsze wiadomości można mieć w kamienicy pod Nrem 296 na Wrocławskiej ulicy.

Citatio creditorum. Na pozostalej sukcesyji po zmarłym w Ostrowku powiatu Radomskiego Andrzej Bydłowski, ad instantiam fiskusa processi likwidacyiny podniesiony i termin przed Regierungs-rarem v. Wangelin na dzień 25. Septembris o 9. z rana wyznaczony został. Kto więc oprócz Jozefa Bratkowskiego, Maryanny Bratkowskiej, Zofii Grodzewskiej, Heleny Szymanowskiej, i Mateusza Mielcarka do masy jeszcze pretensyema, a naydalej na tymże terminie się niezgłosi, spodziewać się może, że prawo do pierwszeństwa utraci i z pretensyą do tego jedynie odesłany zostanie, co po zaspokoieniu tych, którzy się zgłosili, z masy pozostanie: w odległości zostającym lub dla prawnych przyczyn stawić się niemożącym, zalecamy tutejszych Justyc Kommissarzów, jako to: kryminalratów Gryma, Skrzętwę,

Mondro, Lukasa, Brejera, Rozdeyczera, Nowaga, Decza. Podług tego stosować się należy wszystkim kredytorom. Przy wycisnieniu. Dan w Kaliszu dnia 25. Kwietnia roku 1800.

Krolewska Połud. Druśka Regencya.

Do sprzedania. Ponieważ na pozostałym po zmarłej żydowce Perel Urodz. Aron za mężem będącej Jakier, majątku, konkurs rozpoczętym został; więc rozmaite w inwentarzu specyfikowane grunta, iako to: 1) Dwie izby z dwiema komorami, jedną kuchnią, i jeden sklep, tudzież jedną na podworzu komorą do drzewa, w domostwie pod Nrem 552 na tuteyszej żydowskiej ulicy sytuowane i na talerow 914 gr. 7 szacowane. 2) Dwie izby, jedna kuchnia z 3 komorami, gankiem drewnianym, część podworza i ogrodka w domostwie na żydowskiej ulicy pod Nrem 551 będący otaxowane na 441 tal. 22 gr. 3) Prawo Chasaka w domostwie Bruchwickim wraz z sklepem kramowym taxowana tal. 350. 4) Jus Coqve w tymże samym domu na jednym kramie otaxowane tal. 450. 5) Jedna ławka w bożnicy studentkiej na prawej stronie drzwi otaxowana tal. 3. 6) Dwie ławki w teyże samey bożnicy na lewej stronie wniyscia pod oknem otaxowane tal. 4. 7) Jedna w bożnicy białogłowska otaxowana tal. 40 publicznie mają być więcej dawaćemu za gotową niezwłoczną opłatę w monecie courant sprzedane. My na ten koniec trzy terminy, to iest: 1) na dzień 8. Maia c. a.; 2) na dzień 5. Junii c.; 3) czyli ostatni na 24. Julii c. umieściliśmy, i wzywamy wszystkich, którzykolwiek chęć i przyzwolność posiadawania mają, aby się w terminach wzmiankowanych meldowali, i cenę iey podali. My zaś onym zapewniamy, iż im w pierwszym terminie licitacyi kondycye kupna dostatecznie okazane będą; o plus licitanta iednak dopiero w ostatnim i zawitym terminie, inquantum by prawne przyczyny inszego terminu subhastacyi niewyciągały, dowiedzieć się może; na spóźnionych zaś licitantow iuz żadna nie będzie refleksya. Taxa sądowa w registraturze tuteyszego sądu przeglądana być może. Oraz zapozwani są wszyscy, którzy przy sprzedawaniu tych gruntow iakąkolwiek niezawodną realną pretensyą mieć zamyslaią, aby w terminach do licitacyi, takowe pretensye okazali i stawili się, w przeciwnym przypadku zaś oni z pretensyami swemi prekludowani, i onym wieczyste milczenie nakazane będzie. W Poznaniu dnia 26. Marca roku 1800.

Sąd JK. Mci Żydowski Pruff-Połud.

Aukcy. W Piątek, to iest: dnia 20. Czerwca a. c. o godzinie 3. po południu w kamienicy Kayzerewskiej w rynku pod Nrem 95 sprzedane będą publicznie więcej dającym za gotową zaraz zapłatę w monecie grubey należące do majątku pozostałego po Urodz. Franciszku Krzyckim Landracie srebra, tudzież rozmaite powozy, i szory.

List gończy. Pewny Benedykt Dominiak, który u dzierzawcy Jmć Pana Chelstowskiego w Modle Xiężey, do amtu tuteyszego należący za parobka służył, dnia 4. Czerwca t. r. z rana o godzinie 9. dla podpalenia tutey uczynionego uciekł. Bliisko 22 lub 24 lat starym może być, wysokiego i grubego wzrostu, ma brunatną twarz, szare oczy, szerokie czoło, i 4 lub 5 cali wysokim. Gdy uciekł miał długie płócienne spodnie na sobie, i zapewne nosi długą sukienną kamizelę granatową, iako też taką suknię polską i czarny kapelusz okrągły. Gdy więc na schwytaniu onegoż bardzo wiele zależy, dla tego prosimy resp. woyskowe i cywilne zwierzchności, pomienionego Benedykta Dominiaka natychmiast, skoroby się gdzie pokazał, zaaresztować, i przez pewny transport za powręceniem kosztow tu do Konina do amtu odesłać. Dan w Koninie dnia 4. Czerwca roku 1800.

JK. Mci Pruff-Południowych Ekonomiczny
Justyc Amt.

List gończy. Oskarżony o popełnienie gwałtowney kradzieży i wielkiej liczby rozboiu okrutny łupieżca Woycich Bieliński, z Więckowic koło Buku ródem, zostawszy tutaj uwięziony uciekł z tuteyszego inkwizytoryalnego więzienia zeszłego nocy o godzinie 12. Lat ma około 30, mternego wzrostu, pociąglego nosa i twarzy, włosy i oczy ma szarozłtawe zebrał e. Nos i na sobie zieloną polską czamare, czerwona sukienną westę z szerokiem kołnierzem i buchara spodnie z niebiesko-białego drelichu, na głowie miał okrągły kapelusz, a na nogach zaś ordynaryjne kretkie boty. Ponieważ na schwytaniu tegoż niecnoty wiele zależy, zatem upraszają się wszystkie woyskowe i cywilne zwierzchności, ażeby zbiegłego skoro dostrzeżonym zostanie zaaresztowały, i za powręceniem kosztow iako też i nadgrody 50 talerbw do tuteyszego inkwizytoryatu odesłały. W Poznaniu dnia 17. Czerwca roku 1800.

JK. Mci Pruff-Połud. Inkwizytoryat.